

▶ 3 Octubre, 2022

Que la RAE inclogui la veu *okupar* i els seus derivats al diccionari reflecteix l'ús d'un terme avui conegut per tothom i que ha curullat l'angoixa de la nostra societat. El creixement d'aquest fenomen és conseqüència, en part, de la ineficàcia de les eines legals actuals. Situació que grups criminals han aprofitat per lucrarse a costa de propietaris i famílies vulnerables.

L'*okupació* ha alterat la convivència en molts racons d'Espanya, i una anàlisi ràpida en dret comparat ens avergonyeix definitivament. Aquest problema social sorgeix sobretot perquè l'ordenament jurídic no dona la resposta deguda; ni en temps ni en forma. Alhora, la inversió pública en habitatge social dista molt de la mitjana europea, cosa que sovint ha distorsionat el debat sobre la qüestió.

Celebrem que per fi el poder legislatiu reaccionï. Els mitjans informen que s'impulsaran immediatament canvis legislatius que ajudaran a mitigar aquesta xacra. La novetat principal serà que el desallotjament s'haurà de produir com a màxim en 48 hores, cosa

TRIBUNA

Jesús M. Sánchez García
 Degà del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

'Okupar': sí, amb k

que rebaixarà molt l'afectació als legítims propietaris.

Si s'aprova, la millora tindria un doble vessant. D'una banda, la justícia i els cossos policials tindran eines legals per combatre l'*okupació* delinqüencial. De l'altra, la situació farà que les administracions hagin de millorar exponencialment l'oferta d'habitatge públic per a persones que necessiten una llar i que ara són víctimes recurrents de màfies organitzades. Doble progrés, problemàtica aturada.

Els ajuntaments –especialment a Catalunya, que concentra un 42% de les

okupacions– han treballat aquest fenomen de prop. També l'advocacia institucional, que ha donat sentit a la seva funció social d'impulsar evolucions legislatives a favor de la ciutadania. Per exemple, la Comissió de Normativa ICAB-CICAC, integrada per diferents juristes, juntament amb col·legis de l'advocacia com els de Mataró i Màlaga o el mateix Consell de l'Advocacia Espanyola, s'hi han dedicat.

Aquesta tasca proposicional va començar el 2017 i ha comptat sempre, com a inspiració, amb les publicacions de Vicente Magro, magistrat del Tribunal Suprem. A més, ha tingut com a interlocutors gairebé tot l'arc parlamentari, també la ministra de Justícia, Pilar Llop, i la consellera Lourdes Ciuró, totes dues compromeses amb la recerca de solucions.

Si bé la Llei 5/2018 de modificació de la llei d'Enjudiciament Civil va ser un pas endavant en aquesta matèria, no va ser suficient. Per això, des de l'advocacia institucional hem continuat contribuint sense apriorismes ideològics. Hi ha propostes de reforma de la llei d'Enjudiciament Criminal o de la llei de Propietat Horitzontal per legitimar les

comunitats de propietaris per iniciar un procés de desallotjament.

Ara celebrem la voluntat de reformar la LECrim perquè es regulin els desallotjaments d'urgència i acostar-nos a la UE. El compromís de representants polítics com Salvador Illa o Genís Boadella, que han vehiculat les aportacions

El final de l'okupació s'ha d'acompanyar de més inversió en habitatge social

de l'advocacia, hauria de fructificar ben aviat per a la reforma legal definitiva.

Per l'advocacia, és una alegria que els nostres representants, tant autonòmics com estatals, hagin tingut en compte les nostres propostes. Però la satisfacció només serà plena si el final de l'*okupació* s'acompanya d'una inversió decidida i inajornable en habitatge social, també semblant a les xifres d'Europa.

Pel dret de propietat i pel dret a un habitatge digne, feu-ho possible.